

Sygn. akt I C 108/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lipca 2023 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Anna Lisowska

Protokolant: st. sekr. sąd. Judyta Masłowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 czerwca 2023 roku

sprawy z powództwa (...) Sp. j. z siedzibą w O.

przeciwko (...) S.A. w S.

o zapłatę

o r z e k a:

I. Zasadza od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powoda (...) Sp. j. z siedzibą w O. kwotę 11 715,60 zł (jedenaście tysięcy siedemset piętnaście złotych 60/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 06.07.2021r. do dnia zapłaty.

II. Nakazuje pobrać od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Piszcu kwotę 436 zł (czterysta trzydzieści sześć złotych) tytułem brakującej części zaliczki pokrytej tymczasowo ze środków Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Piszcu.

III. Zasadza od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powoda (...) Sp. j. z siedzibą w O. kwotę 4 767 zł (cztery tysiące siedemset sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Sygn. akt I C 108/22

UZASADNIENIE

(...) Spółka jawna z siedzibą w O. wytoczyła powództwo przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. o zapłatę kwoty 11 715,60 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 6 lipca 2021 roku do dnia zapłaty. Nadto powódka wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że w dniu 29 kwietnia 2021 roku doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ stanowiący własność F. N. samochód marki V. (...) o nr rej. (...). Sprawca kolizji objęty był ubezpieczeniem OC w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń. W dniu 29 kwietnia 2021 roku T. N., na podstawie upoważnienia udzielonego mu przez poszkodowanego będącego jej teściem, zawarła z powódką umowę najmu pojazdu zastępczego. Najem odbywał się po stawce dziennej 335 zł netto (412,05 zł brutto) i trwał do 1 czerwca 2021 roku, tj. 32 dni.

Powódka wskazała, że w dniu 1 czerwca 2021 roku wystawiła fakturę VAT za najem pojazdu zastępczego na kwotę 13 185,60 zł brutto i w tym samym dniu zawarła z poszkodowanym, zastąpionym na podstawie stosownego pełnomocnictwa przez ww. T. N., umowę cesji ww. wierzytelności. Wezwanie do zapłaty ww. należności zostało doręczone pozwanemu w dniu 4 czerwca 2021 roku. Pozwany uznał roszczenie co do zasady i w dniu 21 czerwca

2021 roku przelał na rachunek bankowy powódki kwotę 1 470 zł. Pozwany dokonał weryfikacji stawki najmu do kwoty 105 zł brutto za dobę z uwagi na fakt, że poszkodowany miał możliwość skorzystania z pomocy pozwanego przy organizacji pojazdu zastępczego i został poinformowany o uznanych przez pozwanego stawkach za dobę najmu pojazdu zastępczego obowiązujących w wypożyczalniach współpracujących z pozwanym. Ponadto, za uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego pozwany uznał 14 dni.

Powódka podniosła nadto, że poszkodowany udzielił pełnomocnictwa współpracującemu z powódką P. C. do zorganizowania pojazdu zastępczego od pozwanego i wskazał swoje preferencje, tj. akceptowane przez siebie warunki najmu pojazdu zastępczego. P. C. skontaktował się w tym celu z infolinią pozwanego i, powołując się na udzielone mu pełnomocnictwo, złożył zlecenie organizacji najmu pojazdu zastępczego. W odpowiedzi otrzymał e-mail z ogólnymi warunkami najmu pojazdu. Pełnomocnik poprosił o przesłanie oświadczenia o zniesieniu udziału własnego podpisanego przez upoważnione osoby oraz o wyjaśnienie kwestii związanej z karą w wysokości 5 000 zł za utratę gwarancji na pojazd. Otrzymał odpowiedź, że warunki nie podlegają negocjacjom. Mając na uwadze preferencje poszkodowanego, pełnomocnik odpisał, że nie akceptuje przedstawionej propozycji i prosi o przekazanie ubezpieczycielowi, aby w dalszym ciągu poszukiwał pojazdu zastępczego dla poszkodowanego. Do dnia zakończenia trwania umowy najmu zawartej przez poszkodowanego z powódką, z pełnomocnikiem nie skontaktował się nikt ze strony pozwanego, jak i żadna inna wypożyczalnia z nim współpracująca.

W tej sytuacji, zdaniem powódki, w żaden sposób nie można uznać, by złożona poszkodowanemu propozycja najmu pojazdu zastępczego była realna. Pełnomocnik poinformował poszkodowanego o zaistniałej sytuacji.

Z uwagi na powyższe, powódka zakwestionowała twierdzenia pozwanego, jakoby mógłby on zorganizować poszkodowanemu pojazd zastępczy po wskazanej przez siebie stawce 105 zł brutto za dobę.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w S. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz od powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Pozwany w pierwszej kolejności podkreślił, iż w toku postępowania likwidacyjnego poszkodowany został poinformowany przez pozwanego o możliwości wynajęcia pojazdu zastępczego zorganizowanego przez pozwanego. Nadto został poinformowany, że w przypadku wynajęcia pojazdu zastępczego we własnym zakresie, stawka dobową zostanie zweryfikowana do stawki obowiązującej w wypożyczalni współpracującej z pozwanym. Z uwagi na powyższe, w ocenie pozwanego, poszkodowany swoim zachowaniem przyczynił się do zwiększenia rozmiaru szkody, a za skutki takiego działania, zgodnie z art. 361 k.c. pozwany odpowiedzialności ponosić nie może.

Z ostrożności procesowej pozwany zakwestionował okres najmu i wysokość dochodzonej przez powoda dobowej stawki najmu, uznając ją za rażąco zawyżoną.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 29 kwietnia 2021 roku w M. na ulicy (...) doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ samochód marki V. (...) o nr rej. (...), stanowiący własność F. N.. Na co dzień samochód ten użytkowany był przez syna poszkodowanego - M. N. i synową T. N..

Sprawca zdarzenia objęty był ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów, stwierdzonym polisą wystawioną przez (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w S..

(okoliczności bezsporne)

W dniu 29 kwietnia 2021 roku T. N. dzwoniąc na infolinię zawiadomiła o szkodzie ubezpieczyciela sprawcy. Tego samego dnia została poinformowana przez ubezpieczyciela o możliwości wynajęcia pojazdu zastępczego bezgotówkowo z wypożyczalni współpracującej z ubezpieczycielem, a także o tym, że skorzystanie z oferty ubezpieczyciela nie jest obligatoryjne, natomiast w przypadku wynajęcia pojazdu zastępczego we własnym zakresie,

stawka dobowa zostanie zweryfikowana do stawki obowiązującej w wypożyczalni współpracującej z ubezpieczycielem, właściwej dla segmentu, do którego należał pojazd uszkodzowanego, tj. do kwoty 105 zł brutto za dobę najmu, i zweryfikowany zostanie również okres najmu w oparciu o kosztorys i technologię naprawy pojazdu.

(dowód: zgłoszenie szkody zapisane na płycie CD k. 89 akt sprawy; wydruk wiadomości e-mail k. 79-80; raport szkody k. 81-82)

Uszkodzony pojazd marki V. (...) o nr rej. (...), należy do segmentu (...). Jako jego odpowiednika można kwalifikować pojazd marki V. (...).

Wskutek zdarzenia z dnia 29 kwietnia 2021 roku, w samochodzie V. (...) o nr rej. (...) uszkodzeniu uległ cały lewy bok pojazdu. Pojazd w takim stanie nie mógł być użytkowany.

(dowód: okoliczności bezsporne)

W dniu 30 kwietnia 2021 roku samochód marki V. (...) o nr rej. (...) postawiony został do serwisu (...) w O., któremu zlecono likwidację uszkodzeń powstałych wskutek zdarzenia z 29 kwietnia 2021 roku.

Tego samego dnia pomiędzy T. N. (na podstawie upoważnienia udzielonego jej przez uszkodzowanego będącego jej teściem), a (...) Spółką jawną z siedzibą w O. zawarta została umowa najmu pojazdu zastępczego. Umowa zawarta została na czas naprawy pojazdu. Poszkodowanemu wynajęty został przynależący do segmentu (...) samochód osobowy marki V. (...), po stawce 335 zł netto (412,05 zł brutto) za dobę najmu pojazdu. Stawka ta obejmowała koszt podstawienia pojazdu. Pojazd zastępczy został podstawiony w dniu 30 kwietnia 2021 roku do serwisu (...), któremu zlecono naprawę należącego do uszkodzowanego pojazdu.

(...) Sp. jawna z siedzibą w O. zawiadomiła ubezpieczyciela sprawcy szkody o fakcie zawarcia ww. umowy najmu pojazdu zastępczego.

(dowód: umowa najmu pojazdu k. 14-14v; upoważnienie k. 15; zawiadomienie o najmie pojazdu k. 24)

W dniu 30 kwietnia 2021 roku T. N. udzieliła pełnomocnictwa (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością Spółce komandytowej z siedzibą w O. i jej współpracownikowi P. C. do organizacji pojazdu zastępczego od ubezpieczyciela sprawcy szkody i zawarcia umowy najmu pojazdu zastępczego z wypożyczalnią wskazaną przez ubezpieczyciela. Jednocześnie wskazała swoje preferencje, tj. akceptowane przez siebie warunki najmu pojazdu zastępczego.

W dniu 4 maja 2021 roku P. C. skontaktował się z infolinią ubezpieczyciela sprawy i, powołując się na udzielone mu pełnomocnictwo, złożył zlecenie najmu pojazdu zastępczego. Z pełnomocnikiem skontaktowała się firma współpracująca z ubezpieczycielem, która przesłała pełnomocnikowi na e-maila ogólne warunki najmu pojazdu. Po przeanalizowaniu tych warunków pod kątem preferencji uszkodzowanego, pełnomocnik poprosił wypożyczalnię o dokonanie stosownych zmian. Otrzymał odpowiedź, że warunki najmu nie podlegają negocjacji. W związku z powyższym, pełnomocnik poinformował wypożyczalnię, że nie akceptuje przedstawionej propozycji i prosi o przekazanie ubezpieczycielowi, aby w dalszym ciągu poszukiwał uszkodzowanemu pojazdowi zastępczego. O zaistniałej sytuacji P. C. poinformował T. N., która wobec tego kontynuowała umowę najmu z (...).

Do dnia zakończenia umowy najmu zawartej z (...) Sp. j. w O., ubezpieczyciel ani żadna współpracująca z nim wypożyczalnia nie skontaktowała się z uszkodzowanym w sprawie najmu pojazdu zastępczego.

(dowód: pełnomocnictwa k. 22-23; preferencje akceptowalnych warunków najmu pojazdu k. 27; nagranie rozmowy znajdujące się w aktach szkody zapisanych na płycie CD k. 8 akt sprawy; wydruk korespondencji e-mailowej k. 28-35; zeznania świadków P. C. k. 108-110, T. N. k. 113-116)

W dniu 5 maja 2021 roku pracownik ubezpieczyciela sprawcy przeprowadził oględziny uszkodzonego pojazdu marki V. (...) o nr rej. (...).

Ubezpieczyciel uznał szkodę w pojeździe za częściową i w dniu 23 czerwca 2021 roku wypłacił poszkodowanemu z tego tytułu odszkodowanie.

(okoliczności bezsporne)

W dniu 1 czerwca 2021 roku T. N. zwróciła pojazd zastępczy.

Tego samego dnia (...) Sp. jawna z siedzibą w O. wystawiła na F. N. fakturę VAT nr (...) za wynajem pojazdu zastępczego na kwotę 13 185,60 zł brutto (412,05 zł x 32 dni).

Tego samego dnia pomiędzy poszkodowanym F. N., zastąpionym na podstawie stosownego pełnomocnictwa przez swoją synową T. N., a (...) Sp. jawną z siedzibą w O. zawarta została umowa cesji wierzytelności, na podstawie której poszkodowany przeniósł na (...) Sp. jawną z siedzibą w O. wierzytelność wynikającą ze wskazanej wyżej faktury VAT, przysługującą mu względem (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. z tytułu polisy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody.

Pismem z dnia 1 czerwca 2021 roku, doręczonym ubezpieczycielowi w dniu 4 czerwca 2021 roku, (...) Sp. jawna z siedzibą w O. poinformowała ubezpieczyciela o cesji wierzytelności i wezwała go do zapłaty kwoty określonej w ww. fakturze VAT.

Ubezpieczyciel uznał swoją odpowiedzialność co do zasady, zakwestionował okres najmu i wysokość dobowej stawki najmu, w konsekwencji czego przyznał i w dniu 21 czerwca 2021 roku wypłacił (...) Sp. jawnej z siedzibą w O. kwotę 1 470 zł brutto, przyjmując dobową stawkę najmu pojazdu zastępczego w kwocie 105 zł brutto i uzasadniony okres najmu wynoszący 14 dni.

(dowód: umowa najmu pojazdu k. 14-14v; faktura VAT k. 16; umowa cesji wierzytelności k. 18; pismo z 01.06.2021r. wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru k. 20-21v; potwierdzenie przelewu k. 26)

W dacie najmu przez poszkodowanego ww. pojazdu zastępczego, dobowe stawki najmu pojazdu klasy (...) zawierały się w przedziale od 123 zł do 554 zł brutto.

Uwzględniając zidentyfikowane czynności towarzyszące naprawie pojazdu (czas dostarczenia pojazdu do warsztatu, czas oczekiwania na oględziny pojazdu przez pracownika ubezpieczyciela, czas uzgodnień dotyczących przyjęcia przez ubezpieczyciela odpowiedzialności za szkodę, kwalifikacji szkody i zakresu naprawy, czas weryfikacji i akceptacji kosztorysu, oczekiwania na części zamienne itd.), uzasadniony technologicznie oraz organizacyjnie czas trwania naprawy uszkodzeń w pojeździe marki V. (...) o nr rej. (...), powstałych na skutek zdarzenia z dnia 29 kwietnia 2021 roku, wynosił 69 dni.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej k. 136-141 wraz z opiniami uzupełniającymi k. 179-183 i 214-222)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Stosownie do treści art. 34 ust. 1 i art. 35 Ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003r., Nr 124, poz. 1152) z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność

cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu.

W obowiązkowym ubezpieczeniu komunikacyjnym OC ma zastosowanie zasada pełnego odszkodowania wyrażona w art. 361 § 2 k.c., a ubezpieczyciel z tytułu odpowiedzialności gwarancyjnej wypłaca poszkodowanemu świadczenie pieniężne w granicach odpowiedzialności sprawczej kierowcy pojazdu mechanicznego (art. 822 § 1 k.c.).

Przesłankami odpowiedzialności odszkodowawczej są: zaistnienie zdarzenia, z którym przepis prawny łączy odpowiedzialność odszkodowawczą, powstanie szkody oraz adekwatny związek przyczynowy pomiędzy zdarzeniem i szkodą. W przypadku wystąpienia wymienionych przesłanek naprawienie szkody, przez podmiot do tego zobowiązany, powinno polegać na przywróceniu w majątku poszkodowanego stanu rzeczy naruszonego zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może przewyższać jednak wysokości faktycznie poniesionej szkody.

Okoliczności kolizji drogowej zaistniałej w dniu 29 kwietnia 2021 roku, odpowiedzialność pozwanego zakładu ubezpieczeń za szkodę powstałą w wyniku tego zdarzenia i zasadności najmu przez poszkodowanego pojazdu zastępczego, pozostawały poza sporem. Spór koncentrował się na ustaleniu, czy poszkodowany miał obowiązek nająć pojazd zastępczy od firmy współpracującej z pozwanym, oferującej akceptowaną przez ubezpieczyciela stawkę dobową najmu pojazdu, na ustaleniu, czy zastosowana przez powódkę dobową stawka najmu została zawyżona w stosunku do stawek rynkowych oraz na ustaleniu uzasadnionego okresu najmu.

W uchwale z dnia 17 listopada 2011r. (III CZP 5/11 OSNC 2012, Nr 3, poz. 28) Sąd Najwyższy wyraził pogląd, iż odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego, niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej, obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego. W uzasadnieniu uchwały wskazano również, że nie wszystkie wydatki, pozostające w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym, mogą być refundowane, istnieje bowiem obowiązek wierzyciela zapobiegania szkodzie i zmniejszania jej rozmiarów (art. 354 § 2, art. 362 i 826 § 1 k.c.). Na dłużniku ciąży w związku z tym obowiązek zwrotu wydatków celowych i ekonomicznie uzasadnionych, pozwalających na wyeliminowanie negatywnych dla poszkodowanego następstw, niedających się wyeliminować w inny sposób, z zachowaniem rozsądnej proporcji między korzyścią wierzyciela a obciążeniem dłużnika. Sąd Najwyższy zauważył, iż nie jest celowe nadmierne rozszerzanie odpowiedzialności odszkodowawczej i w konsekwencji - gwarancyjnej ubezpieczyciela, co mogłoby prowadzić do wzrostu składek ubezpieczeniowych. Za celowe i ekonomicznie uzasadnione mogą być – co do zasady – uznane wydatki poniesione na najęcie pojazdu zastępczego tego samego typu co uszkodzony i na czas niezbędny do naprawy albo zakupu nowego pojazdu.

Sąd Rejonowy rozpoznający niniejszą sprawę w całości podziela powyższe stanowisko.

Oceny czy poniesienie określonych kosztów, związanych z najmem pojazdu zastępczego, mieści się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego, należy dokonywać zawsze na podstawie konkretnych okoliczności sprawy (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 2002 r., V CKN 1273/00, LEX nr 55515, a także uzasadnienie uchwały 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2011 r., III CZP 5/11, OSNC 2012, nr 3, poz. 28).

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci: zeznań świadka T. N. i M. N., opinii biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej, umowy najmu pojazdu zastępczego i faktury VAT za najem, wykazał jednoznacznie, że najem pojazdu w niniejszym przypadku był uzasadniony i doszło do powstania z tego tytułu długu.

W kwestii podważanej przez pozwanego stawki za najem ponad kwotę 105 zł brutto za dobę należy zaaprobować pogląd, że poszkodowany co do zasady ma możliwość wyboru dowolnej oferty spośród takich, w których stawka czynszu najmu pozwanego nie przekracza rażąco cen rynkowych (oferowanych na rynku lokalnym) i braku obowiązku poszukiwania oferty najtańszej. W orzecznictwie za ugruntowany należy uznać pogląd, zgodnie z którym odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej pojazdu mechanicznego obejmuje ekonomicznie uzasadnione koszty likwidacji szkody, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku, przy

czyż kosztami „ekonomicznie uzasadnionymi” są koszty ustalone według cen, którymi posługuje się wybrany przez poszkodowanego warsztat. Nie ma przy tym znaczenia fakt, że ceny te odbiegają (są wyższe) od cen przeciętnych dla określonej kategorii usług naprawczych na rynku (zob. uchwałę Sądu Najwyższego z 13 czerwca 2003 r., III CZP 32/03, OSNC 2004, nr 4, poz. 51) . Poszkodowany co do zasady nie ma bowiem obowiązku poszukiwania sprzedawcy oferującego najtańsze usługi, ubezpieczyciel powinien zatem pokryć koszty stosowane przez wybrany przez poszkodowanego podmiot, niezależnie od tego, że mogą być one wyższe od cen przeciętnych (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 25 kwietnia 2002 r.. I CKN 1466/99, OSNC 2003, nr 5 poz. 64).

Wprawdzie cytowane wyżej orzeczenia dotyczą kosztów naprawy pojazdu, niemniej, w ocenie Sądu orzekającego w niniejszej sprawie, należy je również odnieść do cen stosowanych na lokalnym rynku przez wypożyczalnie samochodów zastępczych. Niewątpliwie, zgodnie z dyspozycją art. 361 § 1 i 2 k.c., poszkodowany ma prawo do pełnej rekompensaty poniesionej szkody, z drugiej zaś strony ciąży na nim obowiązek współpracy z ubezpieczycielem poprzez przeciwdziałanie zwiększeniu szkody i minimalizowanie jej skutków (art. 354 § 2 k.c.). Obowiązek ten nie może jednak, w ocenie Sądu Rejonowego, być w związku z tym poczytywany za równoznaczny z obligacją do poszukiwania najtańszej oferty najmu samochodu zastępczego. Przypisanie poszkodowanemu naruszenia obowiązku współpracy z ubezpieczycielem jest bowiem możliwe jedynie wtedy, gdy świadomie lub przez niedbalstwo skorzystał on z usług droższych, np. w sytuacji, kiedy zostanie wykazane, że poszkodowany, znając podmiot wynajmujący pojazdy po cenach niższych, wynajął pojazd zastępczy tam, gdzie wynajmowano je drożej. Zarzut uchybienia obowiązkowi z art. 354 § 2 k.c. mógłby zatem wchodzić w grę tylko w razie wykazania świadomości i niedbalstwa poszkodowanego przy skorzystaniu z podmiotu stosującego stawki wygórowane (i to łącznie).

Z akt sprawy jednoznacznie wynika, że do poinformowania poszkodowaną przez ubezpieczyciela o możliwości wynajmu pojazdu zastępczego w wypożyczalni współpracującej z ubezpieczycielem, w akceptowanej przez ubezpieczyciela stawce za dobę wynajmu, doszło w dniu 29 kwietnia 2021 roku, natomiast do zawarcia przez poszkodowanego umowy najmu pojazdu zastępczego z powódką doszło w dniu 30 kwietnia 2021 roku.

Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie wykazał jednak, iż poszkodowany podjął bezskuteczną próbę najmu pojazdu zastępczego od firmy współpracującej z pozwanym ubezpieczycielem. Poszkodowany upoważnił powódkę do organizacji pojazdu zastępczego od pozwanego i do zawarcia umowy najmu pojazdu zastępczego ze współpracującą z pozwanym wypożyczalnią. W tym celu współpracownik powódki skontaktował się z infolinią pozwanego i złożył zlecenie najmu pojazdu zastępczego. Z pełnomocnikiem skontaktowała się firma współpracująca z ubezpieczycielem, która przesłała pełnomocnikowi na e-maila ogólne warunki najmu pojazdu. Po przeanalizowaniu tych warunków pod kątem preferencji poszkodowanego, pełnomocnik poprosił wypożyczalnię o dokonanie stosownych zmian. Otrzymał odpowiedź, że warunki najmu nie podlegają negocjacji. W związku z powyższym, pełnomocnik poinformował wypożyczalnię, że nie akceptuje przedstawionej propozycji i prosi o przekazanie ubezpieczycielowi, aby w dalszym ciągu poszukiwał poszkodowanemu pojazdu zastępczego. Do dnia zakończenia umowy najmu zawartej z powódką, ubezpieczyciel ani żadna inna współpracująca z nim wypożyczalnia nie skontaktowała się z poszkodowanym w sprawie najmu pojazdu zastępczego.

Ponadto, w ocenie Sądu Rejonowego, czynności podejmowane przez pozwanego na etapie likwidacji szkody nie spełniają w żadnym stopniu przesłanki wystosowania do poszkodowanego propozycji co do kwestii najmu zastępczego. Oświadczenie ubezpieczyciela nie musi wprawdzie zawierać wszystkich elementów ewentualnej umowy zawartej za jego pośrednictwem, musi natomiast wskazywać na pewne elementy, które pozwolą drugiej stronie podjąć określone działania celem minimalizacji szkody. Ubezpieczyciel powinien udowodnić, że propozycja ta określała warunki najmu pozwalające na podjęcie poszkodowanemu decyzji o skorzystaniu z niej. Tym samym nie jest wystarczające powołanie się na samą wysokość stawki, bez podania innych warunków interesujących poszkodowanego. Jak wynika z zeznań świadków P. C. i T. N. oraz załączonych do akt sprawy preferencji akceptowalnych przez poszkodowanego warunków najmu pojazdu zastępczego (k. 27), poszkodowanego interesowały takie warunki jak: brak udziału własnego w szkodzie, brak limitu kilometrów, a przede wszystkim czas trwania umowy najmu przez cały okres naprawy pojazdu. Oferta przedstawiona pełnomocnikowi poszkodowanego przez jedną z firm współpracujących z pozwanym, nie spełniała tych preferencji. Do dnia zakończenia trwania umowy najmu zawartej

przez poszkodowanego z powódką, nikt więcej od strony pozwanego nie skontaktował się z poszkodowanym ze skonkretyzowaną ofertą najmu samochodu zastępczego. Powyższym dowodom, wobec braku dowodów przeciwnych, Sąd dał wiarę.

Reasumując, uznać należy, iż obowiązek współdziałania stron w zakresie dotyczącym likwidacji szkody związanej z najmem zastępczym, wymaga wyraźnej inicjatywy ze strony ubezpieczyciela, większej aktywności, niż aktywność sprowadzająca się do poinformowania o akceptowalnej stawce za najem, szczególnie w przypadku, gdy poszkodowany korzysta już w pojeździe zastępczego zaoferowanego przez inny podmiot.

Powołany w sprawie na wniosek stron biegły sądowy z zakresu techniki motoryzacyjnej w sporządzonej na piśmie opinii stwierdził jednoznacznie, że zastosowana przez powódkę stawka najmu przedmiotowego pojazdu zastępczego mieściła się w granicach dobowych stawek stosowanych na rynku lokalnym.

Wobec powyższych okoliczności, nie sposób zdaniem Sądu przypisać poszkodowanemu naruszenia obowiązku współpracy z ubezpieczycielem i świadomego lub przez niedbalstwo skorzystania z usług droższych.

Odnosząc się natomiast do ustalenia uzasadnionego czasu trwania najmu pojazdu zastępczego, powołany w sprawie biegły sądowy w opinii podstawowej stwierdził, że konieczny uzasadniony technologią czas naprawy uszkodzonego pojazdu powinien w niniejszym przypadku wynieść 9 dni roboczych. Jednak biorąc pod uwagę: czas dostarczenia pojazdu do warsztatu, czas oczekiwania na oględziny pojazdu przez pracownika ubezpieczyciela, czas uzgodnień dotyczących przyjęcia przez ubezpieczyciela odpowiedzialności za szkodę, kwalifikacji szkody i zakresu naprawy, czas weryfikacji i akceptacji kosztorysu, oczekiwania na części zamiennie itd. (zob. kalendarium w treści opinii biegłego k. 139-140 akt sprawy), zdaniem biegłego, uzasadniony organizacyjnie i technologicznie czas trwania naprawy przedmiotowego pojazdu wynosił 69 dni. Biegły zaznaczył, że rozpoczęcie przez warsztat czynności związanych z naprawą, tj. zamówienie części zamiennych, mogło nastąpić dopiero po 23 czerwca 2021 roku, to jest po wypłacie przez ubezpieczyciela odszkodowania. Wskazał, że w praktyce warsztaty rozpoczynają czynności związane z naprawą pojazdu w momencie uzyskania gwarancji otrzymania zapłaty za wykonaną pracę, a przy udziale ubezpieczyciela jest to informacja o przyjęciu odpowiedzialności za zgłoszoną szkodę i wypłata bezspornej części odszkodowania. Wcześniejsza naprawa wiąże się z niepewnością otrzymania zapłaty za naprawę przy zaangażowaniu własnych środków finansowych.

Sąd w pełni podzielił opinię biegłego, bowiem spełniała ona stawiane jej wymogi, odzwierciedlała staranność i wnikliwość w badaniu zleconego zagadnienia, odpowiadała w sposób wyczerpujący, stanowczy i zrozumiały na postawione pytania, a przytoczona na jej uzasadnienie argumentacja jest w pełni przekonująca. W ocenie Sądu opinia sporządzona została zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędną wiedzą specjalną. Jest rzetelna i logiczna.

Dowody przedstawione w niniejszej sprawie, tj.: umowa najmu pojazdu zastępczego, faktura VAT, umowa cesji i zeznania świadka T. N. – świadczą o tym, że w sprawie doszło do zaciągnięcia przez poszkodowanego zobowiązania i powstania długu z tytułu czynszu najmu pojazdu zastępczego.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie powołanych przepisów oraz art. 817 § 1 k.c. i art. 481 § 1 i 2 k.c., Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 11 715,60 zł (32 dni x 412,05 zł = 13 185,60 zł – 1 470 zł = 11 715,60 zł) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 6 lipca 2021 roku do dnia zapłaty.

Pozwany otrzymał wezwanie do zapłaty przedmiotowego odszkodowania w dniu 4 czerwca 2021 roku, dlatego żądanie pozwu zasądzenia odsetek od dnia następnego po upływie 30 dni od dnia doręczenia pozwanemu tego wezwania, zdaniem Sądu uznać należy za zasadne.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął w oparciu o przepisy § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tj. Dz.U. z 2018 r., poz. 265) oraz art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W tym przypadku jest to kwota 3 600 zł tytułem zwrotu

kosztów zastępstwa procesowego, kwota 17 zł tytułem zwrotu opłaty od udzielonego pełnomocnictwa, kwota 750 zł tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu i kwota 400 zł tytułem zwrotu zaliczki wpłaconej na poczet wynagrodzenia biegłego. Łącznie 4 767 złotych.

Łączny koszt opinii powołanego w sprawie biegłego wyniósł 1 536 zł i do kwoty 1 100 zł pokryty został z wpłaconych przez strony zaliczek (400 zł – powód, 700 zł – pozwany), natomiast do kwoty 436 zł tymczasowo pokryty został ze środków budżetowych Skarbu Państwa. Mając na uwadze wyniki procesu, na podstawie art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz.U. z 2020r., poz. 755), Sąd orzekł jak w punkcie II. wyroku.